

TRIBUNA

A propòsit dels trens de Lleida

JORDI BERTRAN I MUNTANER
DIRECTOR GENERAL DE DESENVOLUPAMENT
RURAL DEL DAR

Arran de la publicació d'un article de Joan H. Simó, president de la Cambra de Comerç de Lleida i de COELL, titulat 'Lleida no pot perdre més trens', voldria fer alguns comentaris sobre la problemàtica de la protecció ambiental de la zona del canal Segarra-Garrigues, la infraestructura més important que s'està fent en aquests moments a Catalunya. En aquest sentit, i en resposta a l'articulista, crec que Lleida no ha perdut de cap manera el tren del Segarra-Garrigues, sinó tot el contrari.

Qualsevol activitat econòmica està sotmesa a multitud de variables que condicionen la seva productivitat. En l'actual context econòmic, això encara es veu agreujat. I és ben cert que en el sector agrari encara hi hem d'afegir altres ingredients que dificulten més l'activitat del món empresarial. Evidentment, a la plana de Lleida els condicionants ambientals donen molt de què parlar i escriure.

A molts ens agradaria que la capacitat productiva de les nostres explotacions no tingués cap

tipus de limitació ambiental, però estic segur que tots compartim la idea que això acabaria per transformar a gran velocitat l'entorn que ens envolta, i podria comprometre definitivament l'activitat econòmica de les generacions futures. Per aquest motiu, hem de defensar amb decidida voluntat l'activitat productiva, però des de la "sostenibilitat" i el respecte a les ja conegudes Directiva 79/409/CEE, relativa a la conservació de les aus silvestres, i a la Directiva 92/43/CEE, relati-

va a la conservació dels hàbitats naturals i de la fauna i flora silvestres.

El repte està en articular iniciatives empresarials que permetin la convivència entre els diferents actors que comparteixen el medi rural. Així doncs, esdevindrà tan important la conservació i la recuperació de les poblacions d'ocells estèpics com la conservació i recuperació dels hàbitats naturals, l'ampliació del coneixement tècnic i científic, i l'establiment d'un model agrícola i ramader que sigui rendible alhora que fomenta la biodiversitat.

En aquests moments, els plans de gestió de les ZEPA de la plana de Lleida es troben en una fase avançada de redacció. Superat el més que profitós procés de participació pública, s'estan integrant en els diferents documents de treball gran part de les propostes plantejades pels participants en el procés.

I mentre les línies de treball en els espais protegits comencen a ser una realitat, els treballs de transformació del regadiu dels espais no subjectes a limitacions ambientals, en l'àmbit del canal Segarra-Garrigues, continuen a un ritme constant i decidit. Fins a la data actual s'han executat

obres de transformació en regadiu i de concentració parcel·lària, en favor de les Terres de Ponent, per valor de 400 milions d'euros en la xarxa de distribució i l'obra del canal principal està tota adjudicada.

I val a dir que l'Administració mai ha donat l'esquena a les dificultats econòmiques amb què s'enfronten els propietaris agrícoles per abordar els cost de les obres. És per això que a l'octubre de 2006 el Departament d'Agricultura, Alimentació i Ac-

un intens debat de política agrària que ha estat àmpliament seguit per part de tot el sector agroalimentari. L'alt nivell de consens al qual es va arribar després d'un intens intercanvi d'opinions entre els diferents grups polítics va culminar en una resolució del Ple del Parlament que, en qualsevol cas, enforteix i valida l'acció del nostre Govern.

En aquesta resolució, en matèria d'infraestructures rurals i agràries es reconeix que l'ai-

En aquests moments, els plans de gestió de les ZEPA de la plana de Lleida es troben en una fase avançada de redacció

ció Rural (DAR) i el Ministeri de Medi Ambient van signar un conveni pel qual la Generalitat es feia càrrec del pagament del 50% del cost del canal principal, per repercutir-lo posteriorment mitjançant tarifa. Tarifa que, per cert, s'ha fixat recentment en 0,12 €/m³, una xifra que incorpora tots els costos, inclòs el manteniment dels propers 30 anys.

El passat 14 d'abril, el Parlament de la Generalitat va viure

ga és un element imprescindible per al sector i un motor per al desenvolupament rural. En el futur, el Govern de la Generalitat impulsarà encara més la seva acció política en aquest àmbit, en el qual ja treballa des de fa dues legislatures de forma decidida.

Lleida tenia el tren del Segarra-Garrigues aturat i ara sembla que, en els propers anys, podrà ser un tren de recuperació econòmica.